

или страшенъ огонь и друг. много; шото отъ сички тѣ тыя ся доказва свѣтло кату сѣнце то: чи таа рѣчь или това наредно имя кое отдавѣтъ учени тѣ на *Boiens* е наше чисто българско и то е принадлежало нашему народу, т. е. нашъ българскы народъ е носилъ нѣкогашъ това имя.

Народъ нашъ и до сега е съхранилъ живо попрѣдание чи Българи тѣ нѣкогашъ носили имя *Бойки* или *Бойковци*, юнаци: *Boisci*—Бойски *des hommes guerriers*—*Boiens*.

Ученый Amédée Thierry (*Histoire des Gaulois introduction pag. 49*) говорѣтъ за *Cimbri*, *Kimmerii*, *Кимбри*, *Кимерии* казва:

Le plus ancien écrivain qui fasse mention des ces *Kimbri* est Philémon, contemporain d'Aristote: suivant lui, ils appelaient leur Océan, *Mori*—*Marusa*, c'est à dire *mer morte*, jusqu'au promontoire *Rubéas*; au delà ils le nommaient *Cronium*. Ces deux mots s'expliquent sans difficulté par les langues que nous pouvons à bon droit considérer comme des restes des vieux idiomes gaulois: *môr* en Cambrien, signifie mer, *marw*, mourir, *marwsis*, mort; et *crwnn*, coagulé, gelé; en gaélic, *cronn* a la même valeur; *Murchroinn*, la mer glaciale *).

—Най-старый писатель кой спомянува за *Кимбры* тѣ е Филимонъ, съвременникъ Аристотеловъ: спорядъ него, тии звали Океіана си *Мори-Маруза*, сирѣчь *море мъртво* до мыса *Рубнасъ*; по-нататакъ тии го звали *Крониум*. Тѣй-зи двѣ рѣчи ся тълкувѣтъ безъ затруднение отъ іазицы тѣ кои то ные можиме съ пълно право да сматраме кату остаткы на стары тѣ Галатскы нарѣчя: *môr*—мор на кимбрийскы значи *море*, *марв*, мрѣти, *марвсисъ*, моръ (смърть); и *крвнъ*, сгѣстено, замръзнѣло; на гаелскы *кроннъ* има сѣмшто значение; *Мур-кронинъ*, замръзнѣло то море. —

Забѣлъшка. Стари тѣ Кимбри завали океана си *Mori-Marusa*, кое Плиний тълкува *mortuum mare*, мъртво море, а Г. Amédée Thierry, казва положително: c'est à dire *mer morte*—то е море мъртво. На Българскы іазыкъ море то го казваме мори а маруза не е друго освѣнь замръзнѣло то море, а нѣ мъртво море, французскый историко-филологъ ся труди, какъ то всѣкъ-види, да разтълкува рѣчь тѣ *Marusa* чрѣзь *marw* и *marwsis*, нѣ ако бы познавалъ нашъ іазыкъ, и бы сравнилъ рѣчы тѣ мразъ или морозъ (по руское свойство), за-мръзнѣло, кои сички значѣтъ *gelé*, а нѣ *mort*—моръ, лесно бы узналъ чи *Mori-Marusa* е замръзнѣло море, а нѣ мъртвое!

Ето што говори единъ ученъ Французинъ, врѣху най-първы тѣ жители въ Голиѣжъ, въ свое то си съчинение *Histoire Littéraire de la France avant le douzième siècle*, par M. J. J. Ampère, Paris 1839:

*) Philemon *Morimarusam* a Cimbris vocari, hoc est, *mortuum mare*, usque ad promontorium *Rubeas*, ultra deinde *Cronium*. Plin. l. IV. C. 13.